

Anna Bujnowska

">>Dziadów

Biuletyn Polonistyczny 32/3-4 (114-115), 378

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

URBAŃSKA Dorota: Wiersz nieregularny w twórczości Marii Konopnickiej. "Pamiętnik Literacki" 1988 z. 2 s. 195-203.

Autorka artykułu koncentruje uwagę na dwóch zbiorach Konopnickiej łącznie wydanych w roku 1906 w książce pt. "Głosy ci-ezy", będącej pierwszym w literaturze polskiej tomikiem wierszy prawie w całości napisanym wierszem nieregularnym. Prezentuje szereg problemów wiążących się z omawianymi utworami - od zagadnień tematycznych i stylistycznych po rodzaje rymów.

BP/114-115/139

A.H.

WEINTRAUB Wiktor: "Dziadów" cz. III jako dramat romantyczny: ideologia, struktura, dykcja. "Rocznik Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza". R. 22: 1987 (wyd. 1988) s. 23-33.

W III cz. "Dziadów" widoczny jest konflikt dwóch koncepcji profetycznych i jednocześnie próba pogodzenia ich (wg pierwszej źródłem profetyzmu jest talent, druga domaga się sankcji religijnej). "Dziady" są przykładem rozbicia struktury dramatycznej w duchu romantycznej poetyki. Strukturalnie i ideowo jest to dramat na wskroś romantyczny, elementem dominującym jest jednak dykcja poetycka, która nie ma charakteru typowo romantycznego. Dykcja tekstu bliska jest prostej mówionej polszczyźnie i sprawia, że utwór bliższy jest rzeczywistości, niż zakładały to kryteria romantyczne.

BP/114-115/140

A.B.